

които свѣтъ-тъ не бѣ достоинъ), скытахъ ся по пустыни-тъ, по горы-тъ, по ^ю пещеры-тъ и пропасти-тъ на земѣхъ-тъ. И всич- 59
 кы тѣзи, ^яако и да пріяхъ добро свидѣтелство чрѣзъ вѣрхъ, не получихъ обѣщаніе-то; Защото Богъ прѣдусмотри нѣщо по 40
^ждобро за насъ, ^{ѣж}да не достигнѣтъ въ со-
 вършенство безъ насъ.

ГЛАВА 12.

Слѣдователно и ный, като смы обыколе- 1
 ни отъ толкавъ облакъ свидѣтели, ^ада отхвърлимъ всякъ теготъ, и грѣхъ-тъ, който ^ны лесно сплита, и ^бсъ търпѣніе ^вда ти-
 чамы на прѣдлежащо-то намъ поприще, Като гледамы на Исуса началникъ-тъ и со- 2
 вършителъ-тъ на вѣрхъ-тъ, ^гкойто заради прѣдлежащъ-тъ нему радость, прѣтърпѣ
 кръсть, като прѣзрѣ срамъ-тъ, и ^дсѣднѣ отдесно на прѣстоль-тъ Божій. ^еЗащото мы- 3
 слѣте за тогось който прѣтърпѣ на себе си таквъсь противорѣчіе отъ грѣшны-тъ, ^же да
 ви не дотегнува, и да не бивате слабо-
 душни.
^зНе сте ся съпротивили още до кръвь, 4
 като ся борите срещъ грѣхъ-тъ. И забра- 5
 вили сте увѣщаніе-то, което ви говори как-
 то на сынове, и казува: ^и“Сыне мой, не прѣзирай наказаніе-то Господне; нито да
 ослабѣвашъ кога тя обличава. Защото ^кко- 6
 гото Господь обыча наказува ^лго; и бие
 всякого сына, когото пріима. ^мАко търпи- 7
 те наказаніе, Богъ ся докарува съ васъ ка-
 то съсь сынове; защото кой сынъ е кого-
 то не наказува баща ^нму? Ако ли сте безъ 8
 наказаніе, ^она което всичкы участвувахъ,
 то сте прѣлюбодѣйчища а не сынове. О- 9

а Кол. 5; 8.
 1 Пет. 2; 4.
 б 1 Кор. 9; 24.
 Фил. 5; 15.
 14.
 в Рим. 12; 12.
 Гл. 40; 56.
 г Лук. 24; 26.
 Фил. 2; 8. и
 друг. 1 Пет.
 4; 41.
 д Псал. 110; 4.
 Гл. 4; 5, 15.
 8; 4. 1 Пет.
 5; 22.
 е Мат. 10; 21.
 25. Иоан. 15;
 20.
 ж Гал. 6; 9.
 з 1 Кор. 10; 15.
 Гл. 40; 52.
 55, 54.
 и Іовъ 5; 47.
 Прит. 5; 11.
 і Псал. 94; 12.
 119. 75 Пр
 5; 42 Іак. 1;
 42. Откр. 5;
 49.
 к Втор. 8; 5.
 2 Пар. 7; 14.
 Прит. 15; 24.
 49; 48. 25.
 45.
 л Псал. 75; 14.
 1 Пет. 5; 9.